УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ
ПРИМЉЕНО: 06. 09. 2016
Org. јед. | Број | Прилог | Вредност
1386/7

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ДЕКАНУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

ОДГОВОР КОМИСИЈЕ НА ПРИГОВОРЕ
НА ИЗВЕШТАЈ О КАНДИДАТИМА КОЈИ СУ СЕ ПРИЈАВИЛИ НА КОНКУРС ЗА ДОЦЕНТА ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ ОПШТА КЊИЖЕВНОСТ, ПРЕДМЕТ ПРЕГЛЕД ОПШТЕ КЊИЖЕВНОСТИ

Један приговор је стигао од кандидаткиње на конкурсу доц. др Оливере Жижовић, запослене на Државном универзитету у Новом Пазару (Департман за филолошке науке), а други су заједнички потписале две наставнице Филолошког факултета Универзитета у Београду, редовни професори др Тања Поповић и др Адријана Марчетић.

Како су оба приговора у својим главним примедбама подударна, дајемо обједињен одговор на њих, који садржи процедурални и стручни део.

1. ОДГОВОР НА ПРИМЕДБЕ ЗБОГ НАВОДНОГ КРШЕЊА ИЗБОРНЕ ПРОЦЕДУРЕ

Све три приговарачице указују на кршење процедуре избора у академско звање и на основу тога траже поништење конкурса.

Оне се најпре позивају на прекорачење рока од шест месеци за избор у звање наставника након објављивања конкурса.

1. Приговарачице истичу да су се стекли сви законски услови за поништење конкурса за избор у звање и заснивање радног односа јер избор није обављен у року од шест месеци. **У приговору не наводе ни закон, ни законске одредбе које прописују да је конкурс за избор у звање и заснивање радног односа ништаван због прекорачења овог рока**, те на основу којих би Комисија могла да утврди да ли заиста постоји овај разлог за поништење.

Закон о раду и Закон о високом образовању не прописују да се конкурс поништава због тога што је истекао рок за његово спровођење, који је утврђен подзаконским општим актом, какав је Статут Универзитета у Београду. Ни Статут Универзитета не садржи такву одредбу. **Пошто ниједним меродавним законским актом прекорачење рока није одређено као законски разлог за поништење конкурса, Комисија сматра да је овај приговор неоснован.**

2. Такође није основан ни приговор да Извештај Комисије не може бити прихваћен, јер је од дана истека рока за пријављивање кандидата до датума стављања Извештаја на увид јавности прошло више од 60 дана, колико је одређено за припрему Извештаја о кандидатима подзаконским актом: чланом 14. став 1. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду (у даљем тексту Правилник Универзитета). Приговарачица др Оливера Жижовић тврди да Извештај не може бити прихваћен због тога што је наводно прекорачени рок преклузиван, а друге две приговарачице зато што је Извештај услед претпостављеног прекорачења нелегитиман и неправоснажан, што у правном смислу представља исто тврђење.

Рок је преклузиван, ако његовим истеком настаје преклузија, губитак правне моћи неког правног субјекта да у одређеном периоду изјавом воље врши своје субјективно право. Преклузија се везује за материјално, а не за формално право, не за неку правом уређену процедуру. Период у коме Комисија треба да припреми Извештај је време за које би требало да се обави једна процесна радња у поступку избора наставника. Истек тог периода без резултата, спремљеног Извештаја, нема правну последицу у смислу разлога за обустављање поступка или отпадање процесних претпоставки за даље одвијање. **Рок за припрему Извештаја дакле, није преклузивни рок материјалноправне природе. То је процесни рок, инструкционог карактера. Одредба Правилника** о томе да Комисија саставља Извештај у року од 60 дана само упућује факултет да једну фазу поступка оконча у том периоду, али **не забрањује да се у случају прекорачења поступак даље законито одвија**, а поготово не спречава да Изборно веће факултета разматра Извештај. (Поређења ради, у Закону о парничном поступку чл. 354 стоји да судија мора да писмено изради пресуду у року од 8 дана од дана објављивања. Општа појава је да се судије не придржавају овог рока и да по неколико месеци доцне са састављањем пресуда, а нико никада није из тог разлога доводио у питање законитост пресуда). **Томе у прилог иде и сама конкурсна пракса, како на Универзитету у Београду, тако и на Филолошком факултету.**

3. 1. Приговарачице истичу да одлука Изборног већа о формирању наводно нове Комисије не производи правно дејство, јер се писани отправак одлуке на налази у конкурсној документацији. Одлука о допуни Комисије једним чланом након изричитог повлачења ред. проф. др Тање Поповић из ње – донесена је од законом и статутом утврђеног органа, Изборног већа, у прописаној процедури и има правну снагу од часа изгласавања. Услов да би производила правно дејство није, наравно, да писмени отправак буде у конкурсној документацији.

3. 2. У тачки 4 свога приговора приговарачице др Тања Поповић и др Адријана Марчетић додатно истичу незаконите поступке у изборном процесу и процедуралне неправилности.

А) Као незаконит поступак приговарачице означавају то што је једна тачка стављена на дневни ред седнице Изборног већа, а то је предлог који је учинио декан Филолошког факултета Универзитета у Београду ради доношења одлуке о замени другим чланом једног члана Комисије за припрему Извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс. Приговарачице држе да је ова одлука незаконита јер није постојао никакав „законски оквир за формирање нове Комисије". Другим речима, према њиховом мишљењу законски основ је престао да постоји.

Комисија тврди да приговарачице нису у праву.

а. Прво, оне погрешно квалификују одлуку Изборног већа као одлуку о *формирању нове Комисије*. Таква квалификација није исправна. Као што се у њој изричито назначује **то је одлука о замени члана Комисије другим чланом**, а не одлука о образовању нове Комисије.

б. Друго, све три приговарачице сматрају да ова одлука није правно утемељена јер није постојао законски основ за формирање Комисије због тога што је између дана објављивања конкурса до доношења одлуке прошло више од петнаест дана,

односно више од 6 месеци. Своје схватање о томе да законски основ није постојао изводе из тумачења чл. 116 Статута Филолошког Факултета Универзитета у Београду, у коме стоји да Изборно веће бира Комисију у року од 15 дана од објављивања конкурса и члана 128 став 7 Статута Универзитета у Београду. Према њиховом тумачењу смисао ових одредаба је у томе да се конкурс за избор наставника или сарадника гаси *ipso iure* по истеку 15 дана од дана објављивања, уколико за то време факултет не именује Комисију за припремање Извештаја о кандидатима или по истеку 6 месеци од дана објављивања конкурса, ако Изборно веће у том периоду није обавило избор. Даље из тога закључују да је декан Филолошког факултета био дужан да због тога донесе акт о проглашавању конкурса ништавним и о расписивању новог конкурса.

Комисија не може да се сложи са таквим схватањем. Наиме, **у приговору није наведена ниједна законска ни подзаконска одредба која прописује да се конкурс за избор у универзитетско звање гаси, ако факултет који је га је расписао није за 15 дана именовао Комисију за припрему Извештаја о кандидатима или није, за 6 месеци од расписивања, обавио избор кандидата.**

Комисија сматра да један конкурс може бити окончан и расписан нови, само ако су испуњени услови из члана 15 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду. **Према члану 15 универзитетског Правилника факултет расписује нови конкурс „ако Комисија не предложи ниједног од пријављених кандидата и Изборно веће факултета усвоји такав реферат, или ако Изборно веће факултета донесе одлуку којом не предлаже ниједног кандидата за избор“**. Дакле, конкурс за избор у наставничко звање престаје само у случају: 1) да Комисија за писање Извештаја о пријављеним кандидатима у свом реферату предложи да Изборно веће не изабере ниједног од пријављених кандидата и да Изборно веће усвоји такав реферат; или 2) да Изборно веће, по разматрању реферата, донесе одлуку да не предложи ниједног кандидата. **Конкурс не престаје протеком рокова који су наведени у приговору. Ако би се такав став из приговора прихватио, то би значило да самим нечињењем, односно неактивношћу факултета, или Комисије за припрему Извештаја о кандидатима, или чак само пасивним држањем једног њеног члана – може да се угаси расписани конкурс за избор у звање наставника или сарадника на факултету.** Другим речима, уколико би се тумачење приговарачица усвојило као исправно, **судбина конкурса, али и легитимних очекивања лица која су се на конкурс пријавила** поуздајући се да ће према Закону о високом образовању и прописима Универзитета и факултета бити донета одлука о томе да ли ће бити изабрани или не – **зависила би у крајњој линији од нахођења само једног члана Комисије, наставника који својом нечињењем, неучествовањем у раду Комисије, уопште пасивним држањем којим повређује обавезу наставника да ради у Комисији (члан 14 Правилника Универзитета) може да проузрокује прекорачење рока и исходује гашење конкурса. У конкретном случају, наставница Тања Поповић је опструирала изборни поступак тако што нити је потписала Извештај Комисије заведен под бројем 2901/1 од 10. 12. 2015. године, нити је издвојила мишљење – да би потом својевољно напустила чланство у Комисији.**

Чланови ове Комисије налазе да се у складу са чланом 14 Правилника Универзитета конкурс за избор наставника може угасити само на основу одлуке Изборног већа која је донета по написаном реферату Комисије за припремање Извештаја о кандидатима.

Конкурс за избор једног доцената за ужу научну област Општа књижевност, предмет Преглед Опште књижевности није се угасио истеком рокова који су истакнути у приговору. С обзиром на то, одлука Изборног већа о замени члана Комисије је законита. Правни основ за ту одлуку је постојао, те Комисија сматра да је приговор под овом тачком неоснован.

Комисија је мишљења да је за правно дејство одлуке о именовању једног члана Комисије за припрему Извештаја о кандидатима као замене за проф. др Тању Поповић, која је по својој вољи и слободним јавним изјашњавањем на седници Изборног већа иступила из Комисије – небитно то што је донесена после истека 15 дана од објављивања конкурса, односно после истека шест месеци од дана објављивања конкурса. **Оба рока, како је већ наведено, имају само инструкциони карактер.**

Комисија сматра да прекорачење рока за спровођења конкурсне процедуре, који траје шест месеци од дана објављивања конкурса – може да нашкоди само кандидату који је у моменту објављивања конкурса био у радном односу са факултетом на основу уговора о раду на одређено време. Тај процесни рок је прописан да би се заштитило легитимно очекивање наставника или сарадника већ запосленог на факултету, који је испунио услове за избор у више звање, да ће конкурс за избор бити расписан и окончан пре истека временског периода на који је закључио уговор о раду и да ће радни однос са факултетом наставити без прекида, што се у конкретном случају и десило.

Б) Као процедуралне неправилности приговарачице др Тања Поповић и др Адријана Марчетић квалификују ток поступка за именовање новог члана Комисије уместо ред. проф. др Тање Поповић, односно предлоге које су износили чланови Изборног већа, и истичу да је Изборно веће на сеници од 27. априла 2016. године изгласало нелегалну Одлуку о замени једног члана Комисије. Оне сматрају да се ова Одлука може сматрати незаконитом јер је донета повредом: 1) члана 128 став 7 Статута Универзитета у Београду; 2) члана 15 Правилника Универзитета о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника; 3) члана 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Комисија је остварила увид у члан 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, који се својим првим ставом тиче избора Комисије „у року од 15 дана од објављивања конкурса“, као и у Статут Универзитета, у текст седмог става члана 128, у коме је реч о року од шест месеци за обављање избора у звање наставника након објављивања конкурса. Ти рокови су инструкциони, а никако преклузивни, и зато не утичу на правну ваљаност обављених изборних процедура.

Такође, Комисија је мишљења да нема ни процедуралне неправилности која је по претпоставци приговарачица проузрокована наводном повредом горе цитираног члана 15 Правилника Универзитета. Наиме, норма из овог члана не решава питање незаконитости одлуке Изборног већа о замени једног члана Комисије и именовању новог, већ има сасвим други предмет.

Приговарачице Поповићева и Марчетићева такође оспоравају компетентност ванредног професора др Корнелија Кваса да уместо редовног професора др Тање Поповић буде изабран за члана Комисије за припрему Извештаја о кандидатима који су се јавили на конкурс за избор једног доцента за ужу научну област Општа

књижевност, предмет Преглед опште књижевности. При томе се позивају на поменути Правилник Универзитета, на његов члан 4, став 3. Увидом у дотични Правилник (донет на седници Сената Универзитета 13. 05. 2008. године, а објављен у *Гласнику Универзитета у Београду*, бр. 142/08); измене објављене у *Гласнику Универзитета у Београду*, бр. 150/09 и 160/11) Комисија је утврдила да поменути члан не садржи реченицу коју приговарачице цитирају: „Комисија се састоји од најмање три наставника из уже научне, односно уметничке области, за коју се наставник бира". Слично тврђење се налази у члану 6, ставу 2: „Комисија се састоји од најмање три наставника, односно истраживача са научним звањем из уже научне, односно уметничке области, за коју се наставник бира, од којих најмање један није у радном односу на факултету". **Други став члана 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду** (пречишћен текст који садржи основни текст од 11. 10. 2006. године, као и измене и допуне Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду по Одлуци Сената Универзитета у Београду, 02 бр. 110-1335/3-13 од 20. 03. 2013. године) **предвиђа следеће: „Комисија се састоји од најмање три наставника, истраживача из научне области за коју се наставник односно сарадник бира од којих најмање један није у радном односу на Факултету". Ово везивање за научну област, а не за неку ужу специјализацију проистекло је из природе филолошке науке која представља једну јединствену целину са свим својим специјалистичким дисциплинама. Управо су филолошке науке дефинисане као јединствена научна област у Правилнику о научним, уметничким, односно стручним областима у оквиру образовно-научних, односно образовно-уметничких поља**, који је објављен у *Службеном гласнику РС*, бр. 30/2007, 112/2008 и 72/2009. **Ванредни професор др Корнелије Квас је наставник за Науку о књижевности, која се као филолошка теоријска дисциплина гради управо на искуству Опште књижевности.** Утолико отпада и примедба приговарачица о научној некомпетентности новоизабраног члана Комисије.

Поповићкино позивање на њену акредитацију за наставника једног уског филолошког предмета је утолико неосновано што се не акредитује наставник, него предмет. То што она предаје иначе акредитовани Преглед опште књижевности не сме се сматрати пресудно меродавним за њено учешће у Комисији. **Комисија обавештава Изборно веће да на матичној Катедри за општу књижевност и теорију књижевности професори Лома и Квас на свим нивоима студија држе наставу из различитих предмета Опште књижевности, која је ту главни течај, а као обимнија обухвата сажети Преглед опште књижевности који предаје професорка Поповић студентима Србистике.**

2. ОДГОВОР НА ПРИМЕДБЕ ЗБОГ НАВОДНОГ НЕИСПУЊАВАЊА УСЛОВА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА

У закључку свог заједничког приговора др Тања Поповић и др Адријана Марчетић истичу да у „Извештају Комисије и његовом Сажетку има фалсификованих података, изношења нетачних чињеница, погрешног вредновања часописа". **Као фалсификате приговарачице квалификују податке о плановима за објављивање већ готових радова др Предрага Мирчетића, кандидата предложеног за избор у звање доцента. О тим намерама он је уредно поднео доказе које су издала издавачка предузећа. Приговарачице покушавају да та документа оспоре накнадним изјавама од лица из дотичних издавачких кућа, које су пак издате на њихов захтев и које прејудицирају ток испуњења претходно склопљеног уговора, односно писмене**

изјаве издавача, што је ствар правних односа и у шта се ни приговарачице, ни Комисија не могу упуштати. Валидни су једино склопљени уговори, а не преписка коју су приговарачице поднеле.

Комисија обавештава Изборно веће Филолошког факултета и Веће научних области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду да је једна од најављених монографија др Предрага Мирчетића у међувремену ипак објављена (*3 + 3, есеји о драми, позоришту и филму*). Друга најављена монографија треба да буде штампана верзија већ одбрањене дисертације и уговор о њеном издавању и даље је на снази.

По мишљењу приговарачица (приговор Т. Поповић и А. Марчетић у тачки 5 и приговор О. Жижовић у тачки II) **Комисија је изнела „нетачне чињенице", односно „погрешно" је вредновала часописе приликом предлога за избор др Предрага Мирчетића у звање доцента. Комисија је избор кандидата извршила у складу са важећим Критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду (пречишћени текст) за групацију друштвено-хуманистичких наука** (*Гласник Универзитета у Београду*, LIII, број 183, 12. фебруар 2015). **Радови су вредновани на основу важеће Одлуке Сената Београдског Универзитета** од 27. јуна 2012. (06 Број 020-19531/XXXIII-5.9.) **о утврђивању листе часописа који ће се вредновати у поступку избора у звање наставника у групацији друштвено-хуманистичких наука. Саставни део ове одлуке јесу листе часописа факултета из групације друштвено-хуманистичких наука, укључујући и листу Филолошког факултета доступну на сајту Универзитета у Београду:** http://bg.ac.rs/sr/univerzitet/univ-propisi.php. На листи Филолошког факултета часопис ***Анали Филолошког факултета***, Филолошки факултет, Београд, вреднован је **као часопис међународног значаја**, који Стручно веће друштвених и хуманистичких наука верификује посебном одлуком (попут часописа категорије М24 са листе Министарства просвете и науке), а на основу предлога факултета. На истој листи часопис ***Italica Belgradensia***, Филолошки факултет, Београд, такође је вреднован **као часопис међународног значаја**, верификован посебном одлуком Стручног већа друштвених и хуманистичких наука. На листи Филолошког факултета часопис ***Свеске*** категоризован је као часопис од **водећег националног значаја, као и часописи *txt* и *Радови Филозофског факултета*, Универзитета Источно Сарајево**. Према томе, **приговор по коме „стручни и научни радови др Предрага Мирчетића, и пре и после реизбора у звање асистента, својим укупним бројем и категоријом не одговарају прописаним Критеријумима за стицање звања доцента у оквиру групације друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду"** (стр. 6 у приговору Т. Поповић и А. Марчетић) као и приговор да кандидат „не испуњава законом предвиђене минималне услове за избор у звање доцента" (стр. 3. у приговору О. Жижовић) **нису тачни.**

ЗАКЉУЧАК

Овим смо показали да су све примедбе из поднетих приговора неосноване.

Напомињемо и да су све три приговарачице кроз своје приговоре на предлог избора др Предрага Мирчетића у звање доцента покушале да поново оспоре читав процес његовог докторирања, као и ток расписивања конкурса за његово унапређење након стицања звања доктора наука. Тиме су сасвим јасно исказале

непоштовање претходних одлука Изборног већа Филолошког факултета, као и Већа научних области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду, која су поменуте примедбе убедљиво одбацила. Приговарачице су покушале да створе лажну слику о некомпетентности како предложеног кандидата, тако и Комисије која га је предложила за избор у звање доцента. Зато позивамо Изборно веће Филолошког факултета да одбаци све ове неосноване, како правне, тако и стручне приговоре и оконча изборни процес прихватањем Извештаја Комисије.

У Београду,

др Миодраг Лома, ванредни професор

др Корнелије Квас, ванредни професор

др Слободан Грубачић, професор емеритус